

Les 3 - Romeine 3

Betroubaarheid en regverdigheid van God

3¹ Wat is dan die voordeel van die Jood? Of wat is die nut van die besnydenis? ² Baie, in elke opsig. Want in die eerste plek is die woorde van God aan hulle toevertrou. ³ Maar wat nou? As sommige ontrou geword het, maak hulle ontrouheid God se getrouheid ongedaan? ⁴ Hoegenaamd nie. Al is elke mens vals, laat God waaragtig wees. Soos daar geskryf staan, “sodat U reg bewys kan word deur u woorde, en U sal wen wanneer U oordeel”. ⁵ Maar as ons ongeregtigheid die regverdigheid van God bewys, wat sal ons sê? Is God dan onregverdig – ek redeneer nou soos 'n mens – wanneer Hy sy toorn oor ons bring? ⁶ Hoegenaamd nie! Want hoe sal God dan oor die wêreld oordeel? ⁷ Maar as deur my valsheid God se waarheid oorvloedig blyk, tot sy heerlijkheid, waarom word ek dan nog as sondaar geoordeel? ⁸ Moet ons nie sê – soos wat ons belaster word, en soos sommige ons dit in die mond lê, “kom ons doen die slegte, sodat die goeie daaruit kan voortkom” nie? Tereg verdien sulke mense hulle veroordeling.

Alle mense skuldig voor God

9 Wat dan? Is ons beter daaraan toe? Hoegenaamd nie! Want ons het alreeds tevore Jode sowel as Grieke daarvan aangekla dat almal onder die sonde is; ¹⁰ soos daar geskryf staan: “Daar is niemand regverdig nie, selfs nie een nie; ¹¹ daar is niemand verstandig nie, daar is niemand wat God soek nie. ¹² Almal het afgedwaal; saam het hulle ontaard. Daar is niemand wat goed doen nie, daar is selfs nie een nie.” ¹³ “Hulle keel is 'n oop graf; met hulle tonge bedrieg hulle;* die gif van adders is op hulle lippe.” ¹⁴ “Hulle mond is vol vervloeking en bitterheid.” ¹⁵ “Haastig is hulle voete om bloed te vergiet. ¹⁶ Verwoesting en ellende is op hulle paaie,

¹⁷ en 'n pad van vrede ken hulle nie.” ¹⁸ “In hulle oë is daar geen vrees vir God nie.” ¹⁹ Ons weet dat alles wat die wet sê, gerig is aan diegene wat onder die wet staan, sodat elke mond die swye opgelê kan word, en die hele wêreld hulle voor God moet verantwoord. ²⁰ Daarom sal geen mens op grond van die uitvoering van die wet voor Hom geregtig word nie, want juis deur die wet ken ons die sonde.

Vryspraak deur die geloof

2¹ Maar nou word die geregtigheid van God, waarvan die Wet en die Profete getuig, sonder die wet bekend gemaak. ²² Hierdie geregtigheid gee God deur die geloof in Jesus •Christus aan almal wat glo. Want daar is geen onderskeid nie: ²³ Almal het trouens gesondig, en die eer aan God ontbreek by hulle; ²⁴ en tog word hulle goedgunstig op grond van sy genade vrygespreek deur die bevryding in Christus Jesus. ²⁵⁻²⁶ God het Hom, deur sy bloed, daargestel as versoeningsoffer wat deur die geloof verkry word, as bewys van sy geregtigheid; want so het Hy in sy verdraagsaamheid die sondes wat voorheen gedoen is, oorgesien. Hy het sy geregtigheid in die huidige tyd bewys om so regverdig te wees en dié wat in Jesus glo, regverdig te verklaar. ²⁷ Is daar dan nog sprake van roem? Dit is uitgesluit. Deur watter wet? Die wet van die werke? Nee, deur die wet van die geloof. ²⁸ Ons is immers daarvan oortuig dat 'n mens regverdig verklaar word deur die geloof, sonder die uitvoering van die wet. ²⁹ Of is God net die God van Jode? Is Hy nie ook God van nie-Jode nie? Ja, ook van nie-Jode, ³⁰ aangesien dit een God is wat besnedenes op grond van die geloof regverdig sal verklaar, en ook onbesnedenes deur die geloof. ³¹ Maak ons dan deur die geloof die wet ongeldig? Hoegenaamd nie! Trouens, ons bevestig die wet.

Romeine 3:10–12

Hierdie verse kom uit Psalm 14:1–3 (parallel 53:1–3). In die Psalm lees die eerste en sesde reëls dieselfde, maar Paulus het 'n beduidende verandering aangebring deur die woord regverdig in die aanhaling in te voer. Hierdie woord kom nie in die Hebreeus of in die Septuagint voor nie, maar dit is 'n basiese element in Paulus se teologie. Vir Paulus sou hierdie frase beteken dat daar nie 'n man is wat in 'n regte verhouding met God staan nie. Dit is betekenisvol dat Paulus in vers 20 sy totale argument uit die Skrif saamvat deur die aanhaling uit Psalm 143:2: want geen mens word reg in God se oë gestel deur te doen wat die Wet vereis nie. Om te vertaal soos een vertaling doen, ("daar is nie 'n goeie man oor nie, nee, nie een nie") is om die Psalm eerder te vertaal as wat Paulus bedoel.

In die lig van die besondere wyse waarop Paulus regverdig in hierdie konteks gebruik, kan dit in sommige tale nodig wees om die frase “reg voor God”, “regverdig in God se oë” of “deur God as regverdig gesien” te gebruik. Dit is beslis meer as bloot “reg doen”.

In 'n aantal tale kan 'n mens nie 'n uitdrukking soos wie verstaan gebruik sonder om iets aan te dui van die aard van wat verstaan word of nie. Die mees neutrale en kontekstueel gepaste doel van so 'n begrip is waarskynlik "wat reg is." Daarom kan 'n mens vertaal: "Daar is nie een persoon wat regtig verstaan wat reg is nie."

Die laaste klousule van vers 11 moet nie so weergegee word dat dit impliseer dat 'n persoon uitgaan op soek na God op dieselfde manier as wat 'n mens na 'n verlore muntstuk sou soek nie. Om 'n verkeerde konnotasie te vermy, kan 'n mens in sommige tale "soek om verwant te wees aan God", "soek om by God te wees" of "wil God by hom hê".

In die Psalm kom die frase van God nie voor in die stelling dat alle mense weggedraai het nie, maar dit is duidelik implisiet, een vertaling maak hierdie inligting eksplisiet vir sy lesers.

Die ekwivalent van die uitdrukking weggedraai van God is in sommige gevalle “wil nie God in hulle gedagtes hê nie,” “sal God nie langer onthou nie”, of “het hulle rug op God gedraai nie”. Die werkwoord wat verkeerd weergegee word beteken letterlik “om nutteloos te word” en kom in verskeie vorme voor in verskeie vertalings. Die betekenis van doen wat goed is (so die meeste vertalings) moet verkies word bo die betekenis "om vriendelikheid te betoon".

Newman, B. M., & Nida, E. A. (1973). 'n Handboek oor Paulus se brief aan die Romeine (bl. 60). New York: United Bible Societies.